Europa Invasa

ДА ЛИ ЋЕ ЗАПАДНИ ЕВРОПЉАНИ ДОИСТА ДОБРОВОЉНО ПОСТАТИ РАЈА? (4)

Заговорници европске пропасти

„Већински слој Европљана данас чини аморфна и апатична маса механички збијених, а заправо осамљених и себичних јединки. Такву масу произвели су нихилистички процеси цивилизације и демонија либералног капитализма, ништећи све природне међуљудске везе и облике заједништва, од породице до нације. Од те масе саможивих и неосвешћених јединки, које живе само за свој опстанак, од данас до сутра, не може се очекивати да схвате како је и колико Европа угрожена, нити спремност да је бране, осим можда ако таласи претњи дођу и до прага њихове приватности”

Пише: Драгош Калајић

Су-о-че-ни с из-ве-сно-шћу соп-стве-ног сво-ђе-ња на ет-нич-ку или ра-сну ма-њи-ну, те вла-да-ви-не исла-ма над њи-хо-вом отаџ-би-ном, већ то-ком овог сто-ле-ћа – ка-ко на-ја-вљу-ју сва зва-нич-на пред-ви-ђа-ња, сле-де-ћи ли-ни-је ра-ста ма-са ими-гра-на-та, опа-да-ња на-та-ли-те-та бле-до-ли-ких и по-сле-ди-ца ула-ска тур-ко-фон-ске ма-се у *Ев роп-ску уни-ју*

– Евро-пља-ни има-ју са-мо два из-бо-ра: от-пор или ка-пи-ту-ла-ци-ја. У оба слу-ча-ја ва-ља се по-слу-жи-ти и исто-риј-ским ис-ку-стви-ма, по-го-то-ву оних европ-ских на-ро-да ко-ји су већ до-жи-ве-ли и пре-жи-ве-ли ви-ше-ве-ков-ну оку-па-ци-ју од стра-не

ва-не-вроп-ских осва-ја-ча под јар-мом исла-мо-кра-ти-је. Реч је о бал-кан-ским на-ро-ди-ма, ме-ђу ко-ји-ма је нај-по-уч-ни-ја суд-би-на срп-ског, јер је је-ди-ни ис-трај-но пру-жао ору-жа-ни от-пор, ве-ко-ви-ма бра-не-ћи се-бе и Евро-пу.

Ту суд-би-ну обе-ле-жа-ва и низ уста-на-ка, на-кон ко-јих су ре-дов-но сле-ди-ли сви-ре-пе, ге-но-цид-не од-ма-зде и ег-зо-ду-си, али обе-ле-жа-ва је и ко-нач-ни осло-бо-ди-лач-ки рат, 1912. го-ди-не, ко-ји је ази-јат-ске осва-ја-че од-ба-цио до Кон-стан-ти-но-по-ља, за-дав-ши осман-ској псе-у-до-им-пе-ри-ји смрт-ни уда-рац. Под те-ре-том тур-ске и исла-мо-крат-ске оку-па-ци-је, не-кад је-дин-стве-ни срп-ски на-род до-жи-вео је че-тво-ро-стру-ко ра-сло-ја-ва-ње. Пр-во се одво-јио упра-во нај-бо-га-ти-ји слој, са-чи-њен од пре-жи-ве-лог ни-жег плем-ства и по-сед-ни-ка зе-мље, скло-них да чу-ва-ју имов-но ста-ње или за-ва-ра-них обе-ћа-њи-ма еко-ном-ских сло-бо-да. По-том су се, под те-ро-ром ужа-сних на-си-ља над хри-шћан-ским ста-нов-ни-штвом, исла-му при-кло-ни-ли и мно-ги дру-ги, што је људ-ски ра-зу-мљи-во. Мно-ги су пре-ве-ри-ли да би спа-сли кће-ри и су-пру-ге од ма-сов-них си-ло-ва-ња те пре-тва-ра-ња у *бе-ло ро-бље,* за по-тре-бе ле-ван-тиј-ских тр-жни-ца, а му-шку де-цу од оба-ве-зног *„дан-ка у кр-ви ”* *,* од-но-сно оти-ма-ња, у ра-ном де-тињ-ству, ра-ди обра-зо-ва-ња за вој-ску *ја-њи-ча-ра,* зло-гла-сну по сви-ре-по-сти *.*

Не-пот-пу-но-сти пре-ве-ра-ва-ња, од-но-сно по-тре-ба да се од-лу-ке пре-да-ка по-твр-де ван-ред-ном вер-ском рев-но-шћу; не-ис-ка-за-не кри-зе са-ве-сти, ве-ко-ви-ма са-би-ја-не у не-ким ла-гу-ми-ма под-све-сти; за-то-мља-ва-ни осе-ћај мо-рал-не ин-фе-ри-ор-но-сти спрам по-то-ма-ка оних ко-ји су одо-ле-ли на-си-љу и оста-ли вер-ни хри-шћан-ству; про-цес ара-би-за-ци-је *for-ma men-tis* и ду-ше, оби-ча-ја, па и је-зи-ка, по-сре-до-ван, као и сву-где, ши-ре-њем исла-ма и ис-ко-ре-њи-ва-њем те за-ти-ра-њем на-ци-о-нал-них или ет-нич-ких кул-ту-ра и тра-ди-ци-ја, уз од-би-ја-ње да се при-зна срп-ско по-ре-кло и по-сле-дич-ни низ па-те-тич-них и ре-дов-но гро-теск-но не-у-спе-лих на-сто-ја-ња да се из-ми-сли или ство-ри соп-стве-ни на-ци-о-нал-ни иден-ти-тет, за по-тре-бе оправ-да-ва-ња зах-те-ва за соп-стве-ном на-ци-о-нал-ном др-жа-вом, с об-зи-ром да је ре-ли-гиј-ско оправ-да-ва-ње не-при-хва-тљи-во [1] – све су то обе-леж-ја ко-ја су из са-вре-ме-них по-то-ма-ка ре-че-ног сло-ја исла-ми-зи-ра-них из-ве-ла огор-че-но и бор-бе-но не-при-ја-тељ-ство спрам Ср-ба, оп-сед-ну-тост жуд-њом за осве-том и об-но-вом пре-вла-сти из-гу-бље-не сло-мом осман-ске псе-у-до-им-пе-ри-је.

НО-ВО КА-ЉЕ-ЊЕ ХЕ-РО-ЈА

Су-прот-ни слој срп-ског на-ро-да био је кри-ста-ли-сан око не-по-ко-ле-бљи-ве жуд-ње за сло-бо-дом. Тај слој кре-тао се ка про-сто-ри-ма сло-бо-де, кроз гу-сте бал-кан-ске шу-ме, ка пла-нин-ским вр-хо-ви-ма и ви-со-рав-ни-ма, не-до-ступ-ним оку-па-то-ру, чи-јем су па-ра-зи-ти-зму нај-ви-ше од-го-ва-ра-ле до-ко-ли-це, угод-но-сти и ужи-ци, ка-кве су пру-жа-ла рав-ни-чар-ска на-се-ља, дуж ма-ги-страл-них тр-го-вач-ких пу-те-ва. Дру-ги су се од-ме-та-ли да-ље и по-ста-ја-ли рат-ни-ци-ра-та-ри, бра-не-ћи Евро-пу од ази-јат-ских осва-ја-ча на вој-ним гра-ни-ца-ма Ве-не-ци-јан-ске Ре-пу-бли-ке те аустро-у-гар-ске им-пе-ри-је. Нај-стро-жи-ји усло-ви жи-во-та, на пла-нин-ској ве-тро-ме-ти-ни и у сту-ди, те трај-не оску-ди-це и стал-на ра-то-ва-ња, ис-ка-ли-ли су је-дан ван-ред-но жи-лав тип чо-ве-ка, про-жет пле-ме-ни-та-шким и хе-роj-ским ето-сом. Ван-ред-не чвр-сти-не, по-сто-ја-но-сти и вр-ли-не тог ти-па чо-ве-ка по-ка-за-ле су се и то-ком по-след-ње де-це-ни-је XX ве-ка, под оп-са-дом санк-ци-ја-ма од стра-не нај-ве-ће си-ле све-та те ко-нач-но и под оп-штим на-па-дом де-вет-на-ест зе-ма-ља Атлант-ског са-ве-за, ко-ји на-кон се-дам-де-сет осам да-на и но-ћи бом-бар-до-ва-ња вој-них и ци-вил-них ци-ље-ва ни-је ус-пео да вој-но осво-ји ни је-дан пе-даљ срп-ске зе-мље, ни-ти да оства-ри стра-те-шки циљ атлант-ског Ле-ви-ја-та-на (да опет упо-тре-би-мо шми-тов-ску але-го-ри-ју), за-дат *Ул-ти-ма-ту-мом из Рам-бу-јеа*: оку-па-ци-ја це-ло-куп-не те-ри-то-ри-је Ју-го-сла-ви-је.
[2]

Тре-ћи и нај-број-ни-ји слој чи-нио је про-сек људ-ског ма-те-ри-ја-ла, не-до-вољ-но смео да пре-ду-зме ви-со-ке пу-те-ве трај-ног од-ри-ца-ња и ра-то-ва-ња, али до-вољ-но мо-рал-но сна-жан да оста-не ве-ран соп-ству и сво-јој ве-ри. Тај слој је стр-пљи-во под-но-сио ја-рам оку-па-тор-ске вла-сти и ње-них па-ра-зит-ских на-ме-та, али увек спре-ман да се ода-зо-ве по-зи-ви-ма на уста-нак.

Из тог сло-ја бр-зо се из-дво-јио че-твр-ти, мо-рал-но нај-сла-би-ји, спре-ман да без-у-слов-но слу-жи оку-па-то-ру, ко-ји је у ње-му пре-по-знао иде-ал-ног над-зор-ни-ка по-рет-ка, пре-но-сни-ка на-ред-би и из-вр-ши-о-ца ка-зни. Ве-ли-ки срп-ски ге-о-граф и ет-ноп-си-хо-лог Јо-ван Цви-јић пр-ви је уочио и опи-сао ка-рак-те-ро-ло-шка свој-ства тог сло-ја – што су по-ста-ла то-ли-ко уро-ђе-на да се и ге-нет-ски пре-но-се – озна-чив-ши их јед-ном син-таг-мом ко-ја је мо-ра-ли-стич-ка, али и пре-оп-шир-на: *„ра-јин-ски*

мен-та-ли-тет *”.* Реч је о сло-ју ко-ји пре-ма стра-ном оку-па-то-ру га-ји ду-бо-ки ком-плекс ин-фе-ри-ор-но-сти, ви-де-ћи у ње-му узор све-га и на-сто-је-ћи да га пред сво-ји-ма у све-му опо-на-ша, од спољ-не но-шње и по-на-ша-ња до оби-ча-ја и пси-хо-ло-ги-је. Цр-пе-ћи из та-кве по-слу-шно-сти број-не при-ви-ле-ги-је, тај слој се, пре-ма на-ро-ду ко-ме је при-па-дао, по-ка-зао че-сто мно-го сви-ре-пи-ји не-го оку-па-тор, су-ро-во ка-жња-ва-ју-ћи по-ја-ве уз-ди-за-ња, из-ра-зе по-но-са и сло-бо-дар-ског от-по-ра.

СТРУК-ТУ-РА ЈЕД-НОГ СЛО-МА

У са-вре-ме-ној сли-ци Евро-пља-на већ су уоч-љи-ви пред-зна-ци пре-до-че-ног ра-сло-ја-ва-ња, од-но-сно ње-го-ве по-тен-ци-јал-но-сти. Већ се ства-ра слој кон-вер-ти-та, прем-да је огром-ном ве-ћи-ном са-чи-њен од же-на уда-тих за му-сли-ман-ске ими-гран-те, што је по-сред-ни симп-том оне-мо-ћа-ва-ња и се-бич-ног оту-ђе-ња му-шког еле-мен-та Евро-пе, ко-ји пред на-па-ди-ма на му-шкост ку-ка-вич-ки бе-жи чак и у чма-ро-љу-бље, што по-при-ма већ ма-сов-не раз-ме-ре, по-твр-ђу-ју-ћи те-о-ри-ју Кур-ци-ја Ма-ла-пар-теа о узро-ку та-кве из-да-је.[3] У том сло-ју мо-же се уочи-ти и ели-та са-чи-ње-на од оних ко-ји су, сле-де-ћи тра-га-ње Ре-неа Ге-но-на за ле-ги-тим-ним за-ступ-ни-штвом
При-мор-ди-јал-не Тра-ди-ци-је
или пак сво-ју зга-ђе-ност на-ка-зном ли-хвар-ском и тро-вач-ком ци-ви-ли-за-ци-јом За-па-да – је-ди-ни по-зи-тив-ни од-го-вор про-на-шли у исла-му.

Бор-бе-ни еле-мент Евро-пља-на се оку-пља у по-след-њим истин-ским, од-но-сно жи-вим по-ли-тич-ким по-кре-ти-ма, про-ши-ре-ним по-ро-ди-ца-ма, што се опи-ру свим си-ла-ма гло-ба-ли-зма а не са-мо та-ла-си-ма ма-сов-них ими-гра-ци-ја, од оних што бра-не ет-нич-ке осо-бе-но-сти и за-ви-ча-је, ка-ко то узор-но чи-ни Ли-га Норд – до стра-на-ка на-ци-о-на-ли-зма, по-пут Фла-ман-ског бло-ка или фран-цу-ског На-ци-о-нал-ног фрон-та.

Онај ве-ћин-ски слој Евро-пља-на чи-ни аморф-на и апа-тич-на ма-са ме-ха-нич-ки зби-је-них, а за-пра-во оса-мље-них и се-бич-них је-дин-ки, ко-ју су про-из-ве-ли ни-хи-ли-стич-ки про-це-си ци-ви-ли-за-ци-је и де-мо-ни-ја ли-бе-рал-ног ка-пи-та-ли-зма, ни-ште-ћи све при-род-не ме-ђу-људ-ске ве-зе и об-ли-ке за-јед-ни-штва, од по-ро-ди-це до на-ци-је.

Од те ма-се са-мо-жи-вих и нео-све-шће-них је-дин-ки, што жи-ве са-мо за свој оп-ста-нак, од да-нас до су-тра, не мо-же се оче-ки-ва-ти да схва-те ка-ко је и ко-ли-ко Евро-па угро-же-на, ни-ти спрем-ност да је бра-не, осим и мо-жда ако та-ла-си прет-њи до-ђу и до пра-га њи-хо-ве при-ват-но-сти.

ПСЕ-У-ДО-ФИ-ЛО-СО-ФИ-ЈА „МЕ-ША-ЊА”

Нео-бја-вље-на, мир-но-доп-ска ин-ва-зи-ја Евро-пе, што пре-ти да већ то-ком овог сто-ле-ћа ли-ши Евро-пља-не њи-хо-ве отаџ-би-не, рас-по-ла-же и сво-јим *ко-ла-бо-ра-ци-о-ни-сти-ма* , за-го-вор-ни-ци-ма европ-ске про-па-сти. Реч је, по пра-ви-лу, о (псе-у-до)ин-те-лек-ту-ал-ним ми-ље-ни-ци-ма вла-да-ју-ћих цен-та-ра мо-ћи, ко-ји сво-ју ме-диј-ску „сла-ву” сти-чу упра-во слу-же-ћи *Је-ди-ној* (до-пу-ште-ној, од-но-сно „ис-прав-ној”) *ми-сли* . Оп-ште обе-леж-је тог сло-ја је је-дин-стве-но и пре-ћут-но од-ба-ци-ва-ње *кри-тич-ког ста-ва* спрам вла-да-ју-ћих по-ја-ва и про-це-са у све-ту, ко-ји је све до сло-ма си-сте-ма зва-ног *ре-ал-ни со-ци-ја-ли-зам* био су-шти-на или *con-di-tio si-ne qua non* исте ми-сли. Сад, пак, та ми-сао све вла-да-ју-ће по-ја-ве и про-це-се у све-ту пре-ћут-но или отво-ре-но по-др-жа-ва, усме-ра-ва-ју-ћи пре-о-ста-ле кри-тич-ке зло-во-ље је-ди-но не оне ко-ји им се опи-ру. Оп-шта пре-ми-са та-квог ста-ва је јед-на кри-во-тво-ри-на, јед-на псе-у-до-хе-ге-лов-ска ми-сао, ко-ју низ по-ко-ле-ња по-на-вља без про-ве-ра,

обич-но је пре-у-зи-ма-ју-ћи, здра-во за го-то-во, од ба-нал-ног ва-шар-ског пре-ва-ран-та, Кар-ла По-пе-ра, ко-га је од-го-ва-ра-ју-ћи
lobby
уз-ди-гао, у очи-ма за-се-ње-не про-сто-те, до ра-зи-не пр-вог му-дра-ца то-бо-же
сло-бод-ног све-та
.
5

У пи-та-њу је ис-каз из уво-да *Фи-ло-со-фи-је пра-ва*: *„Оно што је ра-зум-но је-сте ак-ту-ел-но; оно што је ак-ту-ел-но је-сте ра-зум-но.*
” По ту-ма-че-њу Кар-ла По-пе-ра, чи-је не-зна-ње уса-ја оп-шту за-блу-ду, Хе-гел твр-ди ка-ко
„све што је са-да ствар-но или ак-ту-ел-но мо-ра би-ти ра-ци-о-нал-но и до-бро
”.
Сам Хе-гел се по-тру-дио да ис-пра-ви оне ко-ји га ни-су до-бро раз-у-ме-ли у тре-ћем из-да-њу
Ен-ци-кло-пе-ди-је,
упу-ћу-ју-ћи на сво-ју
На-у-ку ло-ги-ке
где је упо-тре-бу из-ра-за
ак-ту-ел-но
зна-чењ-ски одво-јио од пој-мо-ва
по-сто-ја-ње, би-ва-ње
или
слу-чај-но
. Ту из-раз
ак-ту-ел-но
озна-ча-ва ван-ред-но рет-ку по-ја-ву у све-ту на-ста-ја-ња и не-ста-ја-ња: пот-пу-но пост-ва-ре-ње
иде-је
из ин-те-ли-ги-бил-ног све-та. Да-кле, ни-је реч о јед-ном де-ли-ћу мно-штва опи-пљи-ве и ви-дљи-ве ствар-но-сти. Ми-ли-тант-ни по-бор-ни-ци и про-по-вед-ни-ци
Јед-не ми-сли
, пак, об-ма-њи-вач-ко ту-ма-че-ње Хе-ге-ло-ве ми-сли ко-ри-сте за прав-да-ње сва-ког вла-да-ју-ћег про-це-са у са-вре-ме-ном све-ту, од осва-јач-ких ра-то-ва нај-ве-ћег па-ра-зи-та све-та, атлант-ског Ле-ви-ја-та-на, ли-хвар-ског ко-ло-ни-ја-ли-зма и ра-за-ра-ња свих од-бра-на од сти-хи-је ни-хи-ли-зма, зва-не
гло-ба-ли-за-ци-ја
– до ин-ва-зи-је тре-ће-свет-ских ма-са глад-них и очај-них жр-та-ва на Евро-пу, фа-та-мор-га-ну све-та без-гра-нич-них оби-ља. Све је то, по њи-ма,
ак-ту-ел-но
, од-но-сно
ствар-но
,

да-кле
ра-ци-о-нал-но
, од-но-сно без ал-тер-на-ти-ве, те се ва-ља остр-ви-ти на оне ко-ји уста-ју про-тив, ко-ји одо-ле-ва-ју, про-тив-нич-ки или не-при-ја-тељ-ски, про-це-си-ма, јер је њи-хов от-пор за-пра-во
ира-ци-о-на-лан
, да-кле сли-чан или исто-ве-тан
ира-ци-о-нал-ним иде-о-ло-ги-ја-ма
– пре-ма од-ре-ђе-њу марк-си-сте Ђер-ђа Лу-ка-ча (Lu-kač, 1966) – у пр-вом ре-ду фа-ши-зму и на-ци-о-нал-со-ци-ја-ли-зму.
<

(Март 2006)

На□по□ме□не

[1] Од по-вла-че-ња осман-ске псе-у-до-им-пе-ри-је из Бо-сне и Хер-це-го-ви-не, где су се сма-тра-ли Тур-ци-ма, му-сли-ма-ни срп-ског или сло-вен-ског по-ре-кла су осам пу-та ме-ња-ли сво-је на-ци-о-нал-но име и од-ре-ђе-ње по-ре-кла. При-ме-ри-це, то-ком Дру-гог свет-ског ра-та, ка-да је Бо-сна и Хер-це-го-ви-на ушла у са-став *Не-за-ви-сне Др-жа-ве Хр-ват-ске*, са-ве-зни-це си-ла осо-ви-не, му-сли-ма-ни су се зва-нич-но пре-по-зна-ли у од-ре-ђе-њу да су *„цви-је-ће хр-ват-ског на-ро-да*". Исто-вре-ме-но су у Бер-лин тај-но сла-ли иза-сла-ни-ке да уве-ре не-мач-ке го-спо-да-ре ка-ко ни-су сло-вен-ског већ упра-во гер-ман-ског по-ре-кла, да су јед-но пле-ме Го-та за-лу-та-ло у сло-вен-ску ма-су, тра-же-ћи сто-га соп-стве-ну др-жа-ву. Слав-ни филм-ски ре-ди-тељ Емир Ку-сту-ри-ца – ко-ји по-ти-че из му-сли-ман-ске по-ро-ди-це што се ни-је од-ре-кла срп-ског по-ре-кла – опа-жа:
„Кад ми-слим по-ли-тич-ки на на-чин на ко-ји сам учен у Евро-пи, ка-да гле-дам на бу-дућ-ност бо-сан-ских му-сли-ма-на, до-ла-зим до пи-та-ња ко-је ме нај-че-шће оп-се-да: знам да, ка-да би се ис-под њи-хо-вих но-гу из-ву-као ша-мић-ски те-пих, бо-јим се да би по-па-да-ли као сно-пље... С јед-не стра-не знаш да по-ли-тич-ки жи-вот мо-ра би-ти из-над кон-тро-ле ре-ли-ги-је, а с дру-ге знаш, ка-да би се ша-ми-ја по-ву-кла с по-ли-тич-ке сце-не, нај-ве-ро-ват-ни-је је да би иш-че-зао чи-тав на-род.
" (Д. Та-на-ско-вић, 2002)

[2] Мо-же се ре-ћи, за љу-бав па-ра-док-са, да је ка-ље-ње та-квог ти-па чо-ве-ка јед-на од по-зи-тив-них по-сле-ди-ца осман-ске и исла-мо-крат-ске оку-па-ци-је. Ве-ли-ки удео у то-ме има-ло је и на-сил-но одва-ја-ње срп-ског на-ро-да од сло-бод-не, хри-шћан-ске Евро-пе те, по-сле-дич-но, огром-но кул-тур-но и ци-ви-ли-за-цијс-ко *за-о-ста-ја-ње*, од-но-сно пре-се-ца-ње свих ве-за с про-це-си-ма ко-ји су ка-рак-те-ри-са-ли наш кон-ти-нент то-ком ве-ко-ва срп-ског ро-бо-ва-ња. Ср-би су оста-ли не-до-так-ну-ти ду-хом ба-ро-ка и кла-си-ци-зма, илу-ми-ни-зма и по-зи-ти-ви-зма, ве-тро-ви-ма ма-сон-ства и ан-ти-кле-ри-ка-ли-зма, де-мо-кра-ти-је и ре-пу-бли-кан-ства... Пот-пу-но оса-мљен, срп-ски на-род се окре-тао сво-јој нај-ду-бљој тра-ди-ци-ји, укљу-чу-ју-ћи и пре-хри-шћан-ско на-сле-ђе – при-ну-див-ши и сво-ју Пра-во-слав-ну цр-кву да се том окре-та-њу са-о-бра-зи – и ода-тле је цр-пео ми-то-ве и му-дро-сти, ле-ко-ве и оби-ча-је, сна-ге и енер-ги-је от-по-ра оку-па-то-ру.

[3] *„С об-зи-ром да осе-ћа ка-ко је оно што ти-ра-ни-ја на-сто-ји да по-го-ди у ње-му ње-го-ва му-жев-на ду-ша, ње-гов му-шки еле-мент, у кла-сич-ном сми-слу те ре-чи, пол му-шкар-ца се ма-ски-ра, при-кри-ва се, по-жен-стве-њу-је се ка-ко би по-бе-гао од прет-ње.* " (Ma-la-par-te, 1959)

[4] Раз-ма-тра-ју-ћи По-пе-ро-ву кри-ти-ку Хе-ге-ла, Вал-тер Ка-уф-ман је не-по-бит-но утвр-дио да до-тич-ни уоп-ште ни-је чи-тао де-ла ко-ји-ма се ба-ви већ са-мо крат-ке из-во-де, у не-вер-ним пре-во-ди-ма и по-пу-лар-ним из-да-њи-ма: *„Ако се сло-жи-мо с По-пе-ром да је* ,ин-те -лек-ту-ал-но по-што-ње од те-мељ-ног зна-ча-ја за све до че-га др-жи-мо',
он-да се мо-ра-мо по-бу-ни-ти про-тив ње-го-вих
ме-то-да;
јер прем-да је По-пе-ро-ва
мр-жња пре-ма то-та-ли-та-ри-зму
на-дах-ну-ће и сре-ди-шни мо-тив ње-го-ве књи-ге
(
Отво-ре-но дру-штво и ње-го-ви не-при-ја-те-љи,
прим. Д. К.),
ње-го-ви ме-то-ди су слич-ни ме-то-ди-ма то-та-ли-тар-них ,знан-стве-ни-ка' и ши-ре се сло-бод-ним све-том.
"
(Ka-uf-mann,1972)

[5] С об-зи-ром да Карл По-пер ис-тра-жу-је и ду-бин-ске, скри-ве-не по-бу-де „не-при-ја-те-ља" ње-го-вог иде-а-ла – што је крај-ње не-у-о-би-ча-је-но на ра-зи-ни фи-ло-соф-ских рас-пра-ва – он-да је ле-ги-тим-но окре-ну-ти то по-до-зре-ње и пре-ма ње-му, па се упи-та-ти да ли је *„отво-ре-но дру-штво*" плод до-бро-на-мер-но-сти. По-пе-ро-вом уче-ни-ку, спе-ку-лан-ту Џор-џу Со-ро-шу, ко-ји че-сто ис-ти-че сво-је

је-врej-ско по-ре-кло, упу-ђе-но је пи-та-ње за-што он-да не отво-ри свој
„Отво-ре-ни уни-вер-зи-тет
” та-мо где је да-нас нај-по-треб-ни-ји, у Израелу, да ши-ри иде-а-ле
„отво-ре-ног дру-штва
” и ми-ри Је-вре-је с Па-ле-стин-ци-ма, про-тив обо-стра-них на-ци-о-нал-них ис-кљу-чи-во-сти и из-град-ње зи-да што их раз-два-ја. Пи-та-ње је оста-ло без од-го-во-ра. Пи-та-ње је ина-че ле-ги-тим-но јер је очи-глед-но да упра-во не-за-си-ти па-ра-зи-ти-зам атлант-ског Ле-ви-ја-та-на да-нас под-сти-че или во-ди осва-јач-ке и пљач-ка-шке ра-то-ве, ши-ром све-та, под из-го-во-ром да се бо-ри за спре-ча-ва-ње
„ху-ма-ни-тар-них ка-та-стро-фа
”, те за ши-ре-ње
„де-мо-кра-ти-је
”
, „људ-ских опра-ва
” и иде-а-ла
„отво-ре-ног дру-штва
”
.

Литература

Eco, U. (1998). *La mia Euro-pa me-tic-cia,* у *La Re-pub-bli-ca* од 22. де-цем-бра 1998, Ro-ma.

Hob-sbawm, E. (1996). *Na-ci-je i na-ci-o-na-li-zam od 1780.* Be-o-grad: Fi-lip Vi-šnjić.

Ka-uf-mann, W. (1972). *The He-gel Myth and Its Met-hod,* у збор-ни-ку *He-gel,* New York: An-chor Bo-oks, Do-u-ble-day.

Le Goff, J. (2000). *L'Euro-pa sarà me-tic-cia,* у *Av-ve-ni-re,* од 8. ја-ну-а-ра 2000, Mi-la-no.

Lu-kač, Đ. (1966). *Ra-za-ra-nje uma – put ira-ci-o-na-li-zma od Še-lin-ga do Hi-tle-ra,* Be-o-grad : Kul-tu-ra.

Ma-la-par-te, C. (1959). *Ses-so e libertà,* у *Ma-ma mar-cia,* Fi-ren-ze: Val-lec-chi.

Ta-na-sko-vić, D. (2002). *Islam i mi,* Be-o-grad: Par-te-non.

(1) Остварење застрашујућих прогноза

(2) Слом "идиле", рађање хаоса

(3) Демонтирање свих одбрана

(5) Име руже боје новца